

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา

ในบทนี้เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ที่แตกต่างกันของผู้ตอบซึ่งเป็นบุตรว่าจะส่งผลให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาอย่างไร

เนื่องจากการวิเคราะห์ครั้งนี้ ได้ใช้ตัวแปรประเภทการอยู่อาศัยกับบิดามารดา และเขตที่อยู่อาศัยเข้ามาเป็นตัวแปรควบคุมตลอดทั้งการวิเคราะห์ จึงได้นำเอาข้อมูลของ 2 ตัวแปรนี้ขึ้นมาเสนอให้เห็นภาพกว้างๆ ของผู้ตอบเกี่ยวกับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา จำแนกตามประการอยู่อาศัยกับบิดามารดา และเขตที่อยู่อาศัยก่อนตัวแปรอื่น

การอยู่อาศัยกับบิดามารดากับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา

ข้อมูลในตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบ ประมาณร้อยละ 51.7 ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่อง รองลงมา คือ ผู้ตอบที่ไม่ค่อยได้ปรึกษาบิดามารดา (ร้อยละ 32.3) และสัดส่วนต่ำสุด คือ ผู้ตอบที่ปรึกษาบิดามารดาเป็นประจำ (ร้อยละ 16.0)

เมื่อพิจารณาการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาของผู้ตอบทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ผู้ตอบที่อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา มีสัดส่วนของผู้ที่ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่องสูงสุด (ร้อยละ 48.8) รองลงมา คือ ผู้ตอบที่ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นประจำ (ร้อยละ 25.8) ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกับผู้ตอบที่ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดา (ร้อยละ 25.4) ส่วนผู้ตอบที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา มีร้อยละ 52.8 ที่ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่อง รองลงมา คือ ผู้ตอบที่ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดา มีร้อยละ 34.6 และสัดส่วนต่ำสุด คือ ผู้ตอบที่ขอปรึกษาจากบิดามารดาเป็นประจำ มีร้อยละ 12.6

และเมื่อเปรียบเทียบการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาของผู้ตอบทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า ผู้ตอบที่อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ตอบที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา (ร้อยละ 25.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 12.6) ทั้งนี้เนื่องจากผู้ตอบที่อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา มีความใกล้ชิดกับบิดามารดา จึงขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาได้บ่อยครั้งมากกว่าผู้ตอบที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา ขณะที่ผู้ตอบที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา จะขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่องในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ตอบที่อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา (ร้อยละ 52.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 48.8)

กล่าวโดยสรุป คือ บุตรส่วนใหญ่ยังคงขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา แม้ว่าจะปรึกษาบิดามารดาเป็นบางเรื่องก็ตาม

ตารางที่ 14 ร้อยละของบุตรที่ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา จำแนกตามประเภทของการอยู่อาศัยกับบิดามารดา

การขอคำปรึกษาจาก บิดามารดา	อยู่บ้านเดียวกับ		รวม
	บิดาและ/หรือมารดา	ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับ บิดาและ/หรือมารดา	
ปรึกษาเป็นประจำ	25.8	12.6	16.0
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	48.8	52.8	51.7
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	25.4	34.6	32.3
รวม	100.0(562)	100.0(1605)	100.0(2167)

เขตที่อยู่อาศัยกับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา

ผลการศึกษาในตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า เขตที่อยู่อาศัย มีส่วนทำให้เกิดความแตกต่างในการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา โดยพบว่า ผู้ตอบที่อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดาที่อยู่ในเขตชนบท ร้อยละ 30.3 ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นประจำ ซึ่งสัดส่วนนั้นสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ตอบที่อยู่ในเขตเมือง และผู้ตอบที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 22.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 21.2) ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน และพบว่า ในทุกเขตที่อยู่อาศัย ผู้ตอบขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นบางเรื่อง มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 49.3 ของผู้ตอบในเขตกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 49.1 ของผู้ตอบในเขตชนบท และร้อยละ 47.7 ของผู้ตอบในเขตเมือง) ขณะที่ผู้ตอบที่อยู่ในเขตเมืองและผู้ตอบที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีสัดส่วนใกล้เคียงกันที่ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดา (ร้อยละ 30.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 29.5) ซึ่งมีสัดส่วนที่สูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับร้อยละ 20.6 ของผู้ตอบที่อยู่ในเขตชนบท ที่ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดา

สำหรับผู้ตอบที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดาที่อยู่ในเขตชนบท มีสัดส่วนผู้ที่ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำสูงกว่า ผู้ตอบที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และผู้ตอบที่อยู่ในเขตเมือง (ร้อยละ 15.1 ร้อยละ 11.5 และร้อยละ 8.9 ตามลำดับ) ส่วนการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่องนั้น พบว่า ผู้ตอบที่อยู่ในเขตชนบท มีสัดส่วนผู้ที่ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นบางเรื่องสูงกว่าในเขตอื่น (ร้อยละ 57.3

เปรียบเทียบกับร้อยละ 49.8 ของผู้ตอบในเขตกรุงเทพมหานคร และร้อยละ 47.1 ของผู้ตอบในเขตเมือง) ขณะที่ผู้ตอบที่อยู่ในเขตเมือง มีสัดส่วนของผู้ที่ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาสูงกว่า ผู้ตอบที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และผู้ตอบที่อยู่ในเขตชนบท (ร้อยละ 44.0 ร้อยละ 38.8 และร้อยละ 27.6 ตามลำดับ) จะเห็นได้ว่า บุตรที่อยู่ในเขตชนบทมีแนวโน้มขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำ ขณะที่บุตรที่อยู่ในเขตเมืองหรือเขตกรุงเทพมหานคร มีแนวโน้มไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบุตรที่อยู่ในเขตชนบทมักพักอาศัยใกล้กับบิดามารดา หรืออยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน จึงสามารถไปมาหาสู่กันได้มากกว่าบุตรที่อยู่ในเขตเมือง ทำให้บุตรที่อยู่ในชนบทใกล้ชิดและขอคำปรึกษาจากบิดามารดาได้บ่อยครั้งมากกว่า

กล่าวโดยสรุปคือ เขตที่อยู่อาศัย มีส่วนทำให้เกิดความแตกต่างในการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา ในกลุ่มผู้ตอบที่อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา และผู้ตอบที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา โดยพบว่า บุตรที่อยู่ในเขตชนบทขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาสูงกว่าบุตรในเขตเมือง

ตารางที่ 15 ร้อยละของบุตรที่ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา จำแนกตามประเภทของการอยู่อาศัยกับบิดามารดา และเขตที่อยู่อาศัย

การขอคำปรึกษา จากบิดามารดา	เขตที่อยู่อาศัย			รวม
	ชนบท	เมือง	กรุงเทพมหานคร	
ก. อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา				
ปรึกษาเป็นประจำ	30.3	22.1	21.2	25.8
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	49.1	47.7	49.3	48.8
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	20.6	30.2	29.5	25.4
รวม	100.0(267)	100.0(149)	100.0(146)	100.0(562)
ข. ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา				
ปรึกษาเป็นประจำ	15.1	8.9	11.5	12.6
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	57.3	47.1	49.8	52.8
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	27.6	44.0	38.8	34.6
รวม	100.0(769)	100.0(382)	100.0(454)	100.0(1605)

1. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรของบุตรกับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา

1.1 เพศ

ผลการศึกษาในตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า เพศของบุตร มีผลให้เกิดความแตกต่างในการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา แต่ความแตกต่างนั้นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ในกลุ่มผู้ตอบที่อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา พบว่า ในเขตชนบทและเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบหญิง ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ตอบชาย เช่น ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบหญิง มีสัดส่วนผู้ที่ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำสูงกว่าผู้ตอบชาย (ร้อยละ 24.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 16.4) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า ในทุกเขตที่อยู่อาศัย ผู้ตอบชายและผู้ตอบหญิง ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่องในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน แต่มีแนวโน้มว่า ผู้ตอบชาย มีสัดส่วนผู้ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่องสูงกว่าผู้ตอบหญิง เช่น ในเขตชนบท ผู้ตอบชาย มีสัดส่วนผู้ที่ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นบางเรื่องสูงกว่าผู้ตอบหญิง (ร้อยละ 54.3 เปรียบเทียบกับร้อยละ 47.2) และยังพบว่า ในทุกเขตที่อยู่อาศัย ผู้ตอบชาย มีสัดส่วนของผู้ที่ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาสูงกว่า ผู้ตอบหญิง เช่น ในเขตชนบท ผู้ตอบชาย มีสัดส่วนของผู้ที่ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาสูงกว่า ผู้ตอบหญิง (ร้อยละ 24.3 เปรียบเทียบกับร้อยละ 19.3) และในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบชาย ก็มีสัดส่วนของผู้ที่ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาสูงกว่าผู้ตอบหญิง (ร้อยละ 30.9 เปรียบเทียบกับร้อยละ 28.6) เป็นที่สังเกตว่า บุตรหญิง มีแนวโน้มขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำ ขณะที่บุตรชาย ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่องหรือไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษา อาจเนื่องจากข้อเท็จจริงที่ว่าในสังคมไทย บุตรหญิงไม่ว่าจะ โสดหรือสมรส มักอาศัยอยู่กับบิดามารดาของตนเองมากกว่าบุตรชาย จึงมีแนวโน้มว่า บุตรหญิงจะสนิทสนมหรือใกล้ชิดกับบิดามารดามากกว่าบุตรชาย เมื่อเกิดปัญหาต่างๆ ขึ้นบุตรหญิงจึงน่าจะมาขอคำปรึกษาจากบิดามารดามากกว่าบุตรชาย

สำหรับกลุ่มผู้ตอบที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดานั้น พบว่า ในทุกเขตที่อยู่อาศัย ผู้ตอบชายและผู้ตอบหญิง ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาไม่แตกต่างกันมาก แต่มีแนวโน้มว่า ผู้ตอบหญิง ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ตอบชาย เช่น ในเขตชนบท ผู้ตอบหญิง ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ตอบชาย (ร้อยละ 17.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 11.0) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่การขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่อง มีแนวโน้มว่า ในทุกเขตที่อยู่อาศัย ผู้ตอบชายและผู้ตอบหญิง จะอยู่

ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เช่น ในเขตเมือง ผู้ตอบชาย มีสัดส่วนผู้ที่ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นบางเรื่องใกล้เคียงกับผู้ตอบหญิง (ร้อยละ 48.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 46.7) และพบว่า ในทุกเขตที่อยู่อาศัย ผู้ตอบทั้งชายและหญิง มีสัดส่วนของผู้ที่ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาใกล้เคียงกันอีกด้วย ยกตัวอย่าง เช่น ในเขตชนบท ผู้ตอบชาย มีสัดส่วนของผู้ที่ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาใกล้เคียงกับผู้ตอบหญิง (ร้อยละ 29.5 เปรียบเทียบกับร้อยละ 26.6) และในทำนองเดียวกับในเขตเมืองที่ผู้ตอบชาย มีสัดส่วนของผู้ที่ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาใกล้เคียงกับผู้ตอบหญิง (ร้อยละ 44.6 เปรียบเทียบกับร้อยละ 43.7) เช่นกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่า บุตรที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดาส่วนใหญ่จะขอคำปรึกษาเป็นบางเรื่อง หรือไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดา ทั้งนี้ส่วนหนึ่งน่าจะมาจากบุตรที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา อาจไม่ค่อยได้ใกล้ชิดกับบิดามารดา รวมทั้งไม่มีเวลาพบปะหรือติดต่อกัน จึงอาจขอปรึกษาเป็นบางเรื่องเท่านั้น หรือไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดา

กล่าวโดยสรุปคือ เพศของบุตร มีผลให้เกิดความแตกต่างในการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา แต่ความแตกต่างนั้นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีแนวโน้มว่า บุตรหญิงขอคำปรึกษาหรือขอแนะนำจากบิดามารดามากกว่าบุตรชาย

ตารางที่ 16 ร้อยละของบุตรที่ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา จำแนกตามประเภทของการอยู่อาศัยกับบิดามารดา เพศ และเขตที่อยู่อาศัย

การขอคำปรึกษา จากบิดามารดา	ชนบท		เมือง		กรุงเทพมหานคร		รวม
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
ก. อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา							
ปรึกษาเป็นประจำ	21.4	33.5	26.8	20.4	16.4	24.2	25.8
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	54.3	47.2	46.3	48.1	52.7	47.3	48.8
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	24.3	19.3	26.8	31.5	30.9	28.6	25.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	(70)	(197)	(41)	(108)	(55)	(91)	(562)
	$\chi^2=3.64$ P=0.16		$\chi^2=0.79$ P=0.67		$\chi^2=1.26$ P=0.53		
ข. ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา							
ปรึกษาเป็นประจำ	11.0	17.1	7.1	9.6	11.4	11.5	12.6
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	59.4	56.3	48.2	46.7	47.2	50.8	52.8
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	29.5	26.6	44.6	43.7	41.5	37.8	34.6
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	(254)	(515)	(112)	(270)	(123)	(331)	(1605)
	$\chi^2=4.97$ P=0.08		$\chi^2=0.61$ P=0.74		$\chi^2=0.55$ P=0.76		

1.2 อายุ

ผลการศึกษาในตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า ในกลุ่มผู้ตอบที่อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา อายุของบุตร มีความสัมพันธ์กับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะในเขตชนบทเท่านั้น กล่าวคือ ในเขตชนบท ผู้ตอบที่อยู่ในกลุ่มอายุ 15-29 ปี ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนที่สูงกว่า (ร้อยละ 38.1) ผู้ตอบที่อยู่ในกลุ่มอายุ 30-44 ปี และผู้ตอบที่อยู่ในกลุ่มอายุ 45 ปีขึ้นไป ซึ่งมีสัดส่วนผู้ที่ขอคำปรึกษาในลักษณะดังกล่าวใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 22.9 เปรียบเทียบกับร้อยละ 21.6) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่า ผู้ตอบแต่ละกลุ่มอายุในทุกเขตที่อยู่อาศัย มีสัดส่วนของผู้ที่ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่อง ไม่แตกต่างกันมาก และแบบแผนความสัมพันธ์ที่พบก็ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกันระหว่างเขตชนบท เขตเมือง และเขตกรุงเทพมหานคร กล่าวคือ ในเขตชนบท ผู้ตอบที่อยู่ในกลุ่มอายุ 30-44 ปี ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่องสูงกว่า ผู้ตอบที่อยู่ในกลุ่มอายุ 15-29 ปี และผู้ตอบที่อยู่ในกลุ่มอายุ 45 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 57.3 ร้อยละ 44.8 และร้อยละ 43.2 ตามลำดับ) และในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบที่อยู่ในกลุ่มอายุ 15-29 ปี ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่องสูงกว่า ผู้ตอบที่อยู่ในกลุ่มอายุ 45 ปีขึ้นไป และผู้ตอบที่อยู่ในกลุ่มอายุ 30-44 ปี (ร้อยละ 53.3 ร้อยละ 46.7 และร้อยละ 41.5 ตามลำดับ)

นอกจากนี้ยังพบว่า ในเขตชนบทและเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบที่อายุน้อย มีสัดส่วนของผู้ที่ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาสูงกว่าผู้ตอบที่อายุน้อย เช่น ในเขตชนบท ผู้ตอบที่อยู่ในกลุ่มอายุ 45 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนของผู้ที่ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาสูงกว่า ผู้ตอบที่อยู่ในกลุ่มอายุ 30-44 ปี และในกลุ่มอายุ 15-29 ปี (ร้อยละ 35.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 19.8 และร้อยละ 17.2 ตามลำดับ) เป็นที่น่าสังเกตว่า บุตรอายุน้อย ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดามากกว่าผู้ตอบอายุมาก ตรงข้ามกับบุตรที่อายุมาก ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา อาจเนื่องจากบุตรที่อายุน้อยยังอาจต้องพึ่งพาบิดามารดาในทางเศรษฐกิจและในทางสังคม รวมทั้งทางด้านจิตใจ ทำให้มีแนวโน้มจะสนิทสนม เชื่อฟัง และให้ความสำคัญต่อความคิดเห็นของบิดามารดา ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ชีวิต และเจอปัญหาต่างๆ มาก่อน ดังนั้น เมื่อเกิดปัญหาต่างๆ ขึ้น บุตรที่อายุน้อยจึงน่าจะขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดามากกว่าบุตรอายุมากที่มีประสบการณ์ชีวิตของตนเองมากพอที่จะตัดสินใจ

สำหรับกลุ่มผู้ตอบที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดาในแต่ละกลุ่มอายุ ทั้งที่อยู่ในเขตชนบท เขตเมือง และเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่องมากกว่าขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำเป็นประจำ โดยพบว่า ในทุกเขตที่อยู่อาศัย ผู้ตอบในแต่ละกลุ่มอายุ มีสัดส่วนผู้ที่ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดา

มารดาเป็นประจำใกล้เคียงกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ขณะที่ในทุกเขตที่อยู่อาศัย ผู้ตอบที่อายุน้อย ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่องในสัดส่วนที่สูงกว่า ผู้ตอบที่อายุมาก เช่น ในเขตชนบท ผู้ตอบที่อยู่ในกลุ่มอายุ 15-29 ปี ร้อยละ 62.9 ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นบางเรื่อง และสัดส่วนค่อยๆ ลดลงเป็นร้อยละ 53.6 ในกลุ่มผู้ตอบที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ในทำนองเดียวกับในเขตเมือง ซึ่งพบว่าผู้ตอบที่อยู่ในกลุ่มอายุ 15-29 ปี ร้อยละ 52.1 ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นบางเรื่อง และในกลุ่มผู้ตอบที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ร้อยละ 42.5 ขอคำปรึกษาในลักษณะดังกล่าว ในทางตรงข้ามพบว่า ในทุกเขตที่อยู่อาศัย ผู้ตอบที่อายุมาก มีสัดส่วนของผู้ที่ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาสูงกว่าผู้ตอบที่อายุน้อย เช่น ในเขตชนบท ผู้ตอบที่อยู่ในกลุ่มอายุ 45 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนของผู้ที่ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดา สูงกว่าผู้ตอบที่อยู่ในกลุ่มอายุ 30-44 ปีและในกลุ่มอายุ 15-29 ปี (ร้อยละ 34.5 เปรียบเทียบกับร้อยละ 25.7 และร้อยละ 22.0 ตามลำดับ) เช่นเดียวกับในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบที่อยู่ในกลุ่มอายุ 45 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนของผู้ที่ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาสูงกว่า ผู้ตอบที่อยู่ในกลุ่มอายุ 30-44 ปีและในกลุ่มอายุ 15-29 ปี (ร้อยละ 50.0 เปรียบเทียบกับร้อยละ 40.9 และร้อยละ 30.7 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นว่า มีสัดส่วนของผู้ที่ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาสูงกว่าผู้ตอบที่อยู่ในเขตชนบทอย่างชัดเจน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากค่านิยมดั้งเดิมเกี่ยวกับการเคารพนับถือผู้อาวุโส โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุตรต้องเคารพนับถือ และเชื่อฟังบิดามารดา ซึ่งค่านิยมนี้ยังคงอยู่ในสังคมชนบทมากกว่า สังคมเมือง ดังนั้น บุตรที่อายุน้อย โดยเฉพาะในเขตชนบท จึงมาขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา เมื่อเกิดปัญหาต่างๆ ขึ้น ขณะที่บุตรอายุมากอาจจะปรึกษานุคคลอื่นๆ แทนบิดามารดา เช่น ปรึกษา คู่สมรส หรือเพื่อน

อย่างไรก็ตาม ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของบุตรกับการขอคำปรึกษาคำแนะนำจากบิดามารดาที่พบนี้มีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะในกลุ่มผู้ตอบที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดาที่อยู่ในเขตชนบทและเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น

กล่าวโดยสรุปแล้ว อายุของบุตรนับว่ามีความสัมพันธ์กับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา ในผู้ตอบทั้ง 3 กลุ่มอายุและ 2 กลุ่มของประเภทการอยู่อาศัย แม้ว่าความสัมพันธ์ที่พบนี้มีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะในกลุ่มผู้ตอบที่อยู่ในบางเขตที่อยู่อาศัย เท่านั้น

ตารางที่ 17 ร้อยละของบุตรที่การขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา จำแนกตามประเภทของการอยู่อาศัย อายุ และเขตที่อยู่อาศัย

การขอคำปรึกษา จากบิดามารดา	ชนบท			เมือง			กรุงเทพมหานคร			รวม
	15-29	30-44	45+	15-29	30-44	45+	15-29	30-44	45+	
ก. อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา										
ปรึกษาเป็นประจำ	38.1	22.9	21.6	21.1	22.8	23.8	18.9	29.3	13.3*	25.8
ปรึกษาเป็นบางครั้ง	44.8	57.3	43.2	46.5	54.4	33.3	53.3	41.5	46.7	48.8
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	17.2	19.8	35.1	32.4	22.8	42.9	27.8	29.3	40.0	25.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	(134)	(96)	(37)	(71)	(57)	(21)	(90)	(41)	(15)	(562)
	$\chi^2=11.98$ P=0.02			$\chi^2=3.80$ P=0.43			$\chi^2=3.40$ P=0.49			
ข. ไม่ได้กลับบ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา										
ปรึกษาเป็นประจำ	15.2	16.8	11.8	5.2	10.8	8.2	14.7	9.8	9.2	12.6
ปรึกษาเป็นบางครั้ง	62.9	57.6	53.6	52.1	46.5	42.5	54.6	49.3	40.8	52.8
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	22.0	25.7	34.5	42.7	42.7	49.3	30.7	40.9	50.0	34.6
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	(132)	(417)	(220)	(96)	(213)	(73)	(163)	(215)	(76)	(1605)
	$\chi^2=9.53$ P=0.05			$\chi^2=3.81$ P=0.43			$\chi^2=9.88$ P=0.04			

หมายเหตุ : * มีจำนวนตัวอย่างน้อยกว่า 5 ราย

1.3 สถานภาพสมรส

ผลการศึกษาในตารางที่ 18 โดยสรุป แสดงให้เห็นว่า สถานภาพสมรสของบุตรเกือบจะไม่มีอิทธิพลต่อการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา คือ ในผู้ตอบทั้ง 2 กลุ่ม ในทุกเขตที่อยู่อาศัย พบว่า ผู้ตอบที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาไม่แตกต่างกันนัก แต่มีแนวโน้มว่า ในเขตเมืองและเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบที่เป็นโสด ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ตอบที่สมรส เช่น ในเขตเมือง ผู้ตอบที่เป็นโสดในกลุ่มของผู้ที่อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนที่สูงกว่า ผู้ตอบที่สมรส (ร้อยละ 24.6 เปรียบเทียบกับร้อยละ 21.1) ขณะที่ในเขตชนบท ผู้ตอบที่เป็นหม้าย หย่า หรือแยกกันอยู่ มีสัดส่วนผู้ที่ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นประจำสูงกว่า ผู้ตอบที่สมรส และผู้ตอบที่เป็นโสด (ร้อยละ 47.4 เปรียบเทียบกับร้อยละ 31.3 และร้อยละ 23.2 ตามลำดับ) ซึ่งความสัมพันธ์ที่พบดังกล่าวนี้ เมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์แล้วพบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับในกลุ่มผู้ตอบที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดานั้น สถานภาพสมรสของบุตร มีความสัมพันธ์กับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร เท่านั้น โดยพบว่า ผู้ตอบที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาไม่แตกต่างกันมาก แต่มีแนวโน้มว่า ในเขตเมืองและเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบที่เป็นโสด ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ตอบที่มีสถานภาพสมรสอื่น เช่น ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบที่เป็นโสด มีสัดส่วนผู้ที่ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำสูงกว่า ผู้ตอบที่สมรส (ร้อยละ 22.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 10.5) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ขณะที่ในเขตชนบท ผู้ตอบที่สมรส ขอคำปรึกษาในลักษณะดังกล่าว ประมาณ ร้อยละ 15.9 ซึ่งสัดส่วนน้อยกลุ่มผู้ตอบที่เป็นโสดเล็กน้อย แต่กรณีนี้ทั้งผู้ตอบที่เป็นโสด และผู้ตอบที่เป็นหม้าย หย่า หรือแยกกันอยู่ มีจำนวนน้อยกว่า 5 ราย จึงไม่นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อตีความในส่วนนี้ การที่บุตรซึ่งสมรส ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาน้อยกว่าบุตรที่เป็นโสด อาจเนื่องจากบุตรที่สมรสแล้ว มักแยกไปตั้งครอบครัวของตนเอง ต้องดูแลและจัดการเรื่องต่างๆ ภายในบ้าน เมื่อเกิดปัญหาต่างๆ ขึ้น เช่น การเลี้ยงดูบุตร ชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัว ส่วนใหญ่มักปรึกษาคู่สมรสของตนเองมากกว่าขอคำปรึกษาจากคนอื่นหรืออาจปรึกษาบิดามารดาเป็นบางเรื่องเท่านั้น

กล่าวโดยสรุปคือ สถานภาพสมรสของบุตร เกือบจะไม่มีความสัมพันธ์กับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา โดยพบว่า เฉพาะในกลุ่มผู้ตอบที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ที่ความสัมพันธ์นี้มีนัยสำคัญทางสถิติ และพบเพียงแนวโน้มนำว่า บุตรที่เป็นโสด ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดามากกว่าบุตรที่สมรส

ตารางที่ 18 ร้อยละของบุตรที่ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา จำแนกตามประเภทของการอยู่อาศัย สถานภาพสมรส และเขตที่อยู่อาศัย

การขอคำปรึกษา จากบิดามารดา	ชนบท			เมือง			กรุงเทพมหานคร			รวม
	สมรส	หม้าย/หย่า	โสด	สมรส	หม้าย/หย่า	โสด	สมรส	หม้าย/หย่า	โสด	
	แยก			แยก			แยก			
ก. อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา										
ปรึกษาเป็นประจำ	31.3	47.4	23.2	21.1	16.7*	24.6	19.6	30.0*	21.2	25.8
ปรึกษาเป็นบางครั้ง	50.3	42.1	47.8	44.7	41.7	52.5	45.1	40.0*	52.9	48.8
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	18.4	10.5*	29.0	34.2	41.7	23.0	35.3	30.0*	25.9	25.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	(179)	(19)	(69)	(76)	(12)	(61)	(51)	(10)	(85)	(562)
	$\chi^2=6.99$ P=0.14			$\chi^2=2.88$ P=0.58			$\chi^2=1.97$ P=0.74			
ข. ไม่ได้ อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา										
ปรึกษาเป็นประจำ	15.9	2.2*	16.7*	8.1	9.1*	15.4	10.5	3.6*	22.2	12.6
ปรึกษาเป็นบางครั้ง	57.3	58.7	50.0*	48.1	36.4	48.7	51.1	42.9	44.4	52.8
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	26.8	39.1	33.3*	43.9	54.5	35.9	38.4	53.6	33.3	34.6
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	(717)	(46)	(6)	(310)	(33)	(39)	(372)	(28)	(54)	(1605)
	$\chi^2=7.95$ P=0.09			$\chi^2=4.39$ P=0.36			$\chi^2=10.00$ P=0.04			

หมายเหตุ: * มีจำนวนตัวอย่างน้อยกว่า 5 ราย

2. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคมกับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา

2.1 อาชีพของบุตร

ผลการศึกษาในตารางที่ 19 ปรากฏว่า อาชีพของบุตรไม่มีผลต่อการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา โดยพบว่า ในกลุ่มผู้ตอบที่อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดาที่ประกอบอาชีพแตกต่างกัน ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เช่น ในเขตชนบท ผู้ตอบที่ประกอบอาชีพนอกภาคเกษตรกรรม ผู้ตอบที่ไม่ได้ทำงานและผู้ตอบที่ประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรม ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 34.6 ร้อยละ 30.6 และร้อยละ 29.2 ตามลำดับ) ขณะที่ในเขตเมืองและเขตกรุงเทพมหานคร ก็พบลักษณะเช่นเดียวกับที่พบในเขตชนบท ส่วนการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางครั้ง พบว่า มีแบบแผนความสัมพันธ์ไม่ชัดเจนนัก เช่น ในเขตชนบท ผู้ตอบที่ประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรม (ร้อยละ 51.1) และผู้ตอบที่ไม่ได้ทำงาน (ร้อยละ 50.0) ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางครั้ง แต่สัดส่วนนั้นสูงกว่า ของผู้ตอบที่ประกอบอาชีพนอกภาคเกษตรกรรม (ร้อยละ 40.4) และในเขตเมือง ผู้ตอบที่ไม่ได้ทำงาน ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางครั้งในสัดส่วนที่สูงกว่า ผู้ตอบที่ประกอบอาชีพนอกภาคเกษตรกรรม (ร้อยละ 51.5 เปรียบเทียบกับร้อยละ 44.5) แต่ลักษณะความสัมพันธ์ที่พบนี้ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับในกลุ่มผู้ตอบที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดานั้น ก็พบว่า ในแต่ละเขตที่อยู่อาศัย ผู้ตอบที่ประกอบอาชีพแตกต่างกัน ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เช่น ในเขตชนบท ผู้ตอบที่ประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรม ร้อยละ 16.0 ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำ ซึ่งสัดส่วนนั้นสูงกว่าเล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับของผู้ตอบที่ประกอบอาชีพนอกภาคเกษตรกรรม (ร้อยละ 13.9) และผู้ตอบที่ไม่ได้ทำงาน (ร้อยละ 11.1) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่ในเขตเมือง ผู้ตอบที่ไม่ได้ทำงาน ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนที่สูงกว่า ผู้ตอบที่ประกอบอาชีพนอกภาคเกษตรกรรมเล็กน้อย (ร้อยละ 13.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 8.3) และพบว่า ในทุกเขตที่อยู่อาศัย ผู้ตอบที่ประกอบอาชีพแตกต่างกัน ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางครั้งในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เช่น ในเขตชนบท ผู้ตอบที่ประกอบอาชีพในภาคเกษตรกรรม ผู้ตอบที่ประกอบอาชีพนอกภาคเกษตรกรรม และผู้ตอบที่ไม่ได้ทำงาน ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางครั้งในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 58.2 ร้อยละ 56.1 และร้อยละ 54.0 ตามลำดับ) อย่างไรก็ตาม เมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์แล้วพบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงพอสรุปได้ว่า อาชีพของบุตรไม่มีความสัมพันธ์กับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งในกลุ่มผู้ที่อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา และผู้ที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา แสดงว่า อาชีพของบุตรไม่มีผลต่อการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา แต่อาจจะขึ้นกับความผูกพันและความเข้าใจต่อกันระหว่างบุตรกับบิดามารดาเป็นสำคัญ ที่จะทำให้บุตรขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา

ตารางที่ 19 ร้อยละของบุตรที่ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา จำแนกตามประเภทของการอยู่อาศัย อาชีพ และเขตที่อยู่อาศัย

การขอคำปรึกษา จากบิดามารดา	ชนบท			เมือง			กรุงเทพมหานคร		รวม
	ไม่ทำงาน	ในภาค เกษตร	นอกภาค เกษตร	ไม่ทำงาน	ในภาค เกษตร	นอกภาค เกษตร	ไม่ทำงาน	นอกภาค เกษตร	
ก. อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา									
ปรึกษาเป็นประจำ	30.6	29.2	34.6	24.2	-	22.7	15.8	24.7	25.8
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	50.0	51.1	40.4	51.5	83.3	44.5	50.9	48.3	48.7
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	19.4	19.7	25.0	24.2	16.7*	32.7	33.3	27.0	25.5
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	(36)	(178)	(52)	(33)	(6)	(110)	(57)	(89)	(561)
	$\chi^2=1.93$ P=0.75			$\chi^2=4.32$ P=0.36			$\chi^2=1.83$ P=0.40		
ข. ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา									
ปรึกษาเป็นประจำ	11.1	16.0	13.9	13.8	-	8.3	13.1	10.8	12.6
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	54.0	58.2	56.1	43.1	50.0	47.8	52.3	48.6	52.7
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	34.9	25.8	29.9	43.1	50.0	43.9	34.6	40.6	34.7
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	(63)	(519)	(187)	(65)	(16)	(301)	(130)	(323)	(1604)
	$\chi^2=3.55$ P=0.47			$\chi^2=3.76$ P=0.44			$\chi^2=2.52$ P=0.64		

หมายเหตุ : * มีจำนวนตัวอย่างน้อยกว่า 5 ราย

- ไม่มีจำนวนตัวอย่าง

2.2 รายได้ของครอบครัว

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ครอบครัวของบุตรกับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา ในตารางที่ 20 พบว่า ในกลุ่มผู้ตอบที่อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดานั้น รายได้ของครอบครัวไม่มีผลต่อการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา คือ ผู้ตอบทุกกลุ่มระดับรายได้ที่อยู่ในเขตชนบท เขตเมือง และเขตกรุงเทพมหานคร มีความแตกต่างกันน้อยมากในการขอคำปรึกษาจากบิดามารดา และแบบแผนความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร ที่พบก็ไม่เป็นไปในทางเดียวกัน กล่าวคือ ในเขตชนบท ผู้ตอบที่มีรายได้ของครอบครัว โดยเฉลี่ย 11,001 บาทขึ้นไป ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนสูงสุด คือ ร้อยละ 34.8 ขณะที่ผู้ตอบที่มีรายได้ของครอบครัว โดยเฉลี่ย 3,001-11,000 บาท เพียงร้อยละ 27.1 ขอคำปรึกษาจากบิดามารดา ส่วนในเขตเมือง ผู้ตอบที่มีรายได้ของครอบครัวค่อนข้างต่ำ คือ โดยเฉลี่ย 3,001-11,000 บาท ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนสูงสุด คือ ร้อยละ 28.0 ขณะที่ผู้ตอบที่มีรายได้ของครอบครัว โดยเฉลี่ย 3,000 บาทหรือต่ำกว่า แม้จะมีจำนวนรายในการวิเคราะห์ต่ำกว่า 5 ราย ซึ่งไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ตีความข้อมูลได้ แต่มีแนวโน้มว่า จะขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นประจำต่ำสุด คือ ร้อยละ 15.8 ซึ่งลักษณะความสัมพันธ์ที่พบนี้ ไม่นับยสำคัญทางสถิติ

สำหรับในกลุ่มผู้ตอบที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา พบว่า รายได้ครอบครัวของบุตรกับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะกลุ่มผู้ตอบที่อยู่ในเขตเมืองเท่านั้น โดยพบว่า ในทุกเขตที่อยู่อาศัย ผู้ตอบที่มีรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน แต่มีสัดส่วนผู้ที่ขอคำปรึกษาเป็นบางเรื่องแตกต่างกันดังนี้คือ ในเขตเมือง ผู้ตอบที่มีรายได้ของครอบครัว โดยเฉลี่ย 11,001 บาทขึ้นไป และผู้ตอบที่มีรายได้ของครอบครัว โดยเฉลี่ย 3,001-11,000 บาท มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 48.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 52.4) ซึ่งสัดส่วนนั้นสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับของผู้ตอบที่มีรายได้ของครอบครัว โดยเฉลี่ย 3,000 บาทหรือต่ำกว่า (ร้อยละ 24.5) ที่ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาในลักษณะดังกล่าว ขณะที่ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบที่มีรายได้ของครอบครัว โดยเฉลี่ย 3,001-11,000 บาท มีสัดส่วนผู้ที่ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นบางเรื่องสูงกว่า ผู้ตอบที่มีรายได้ของครอบครัว โดยเฉลี่ย 11,001 บาทขึ้นไป และผู้ตอบที่มีรายได้ของครอบครัว โดยเฉลี่ย 3,000 บาทหรือต่ำกว่า (ร้อยละ 53.7 เปรียบเทียบกับร้อยละ 46.5 และร้อยละ 43.3 ตามลำดับ) ส่วนในเขตชนบท ผู้ตอบที่มีรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน ขอคำปรึกษาในลักษณะดังกล่าว ใกล้เคียงกัน การที่บุตรมีรายได้ของครอบครัวสูง ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นบางเรื่องในสัดส่วนที่สูงกว่าบุตรที่มีรายได้ของครอบครัวต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุตรที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียว

กับบิดาและ/หรือมารดาที่อยู่ในเขตเมืองหรือเขตกรุงเทพมหานคร อาจเนื่องจากเหตุผลหลายประการ อาทิ ประการแรก บุตรกับบิดามารดาไม่มีเวลาให้แก่กันและกัน ประการที่สอง บุตรที่มีรายได้ของครอบครัวสูง ย่อมมีความเป็นอิสระทางเศรษฐกิจค่อนข้างมาก รวมทั้งมีความเป็นตัวของตัวเองสูง คือ มีความเชื่อมั่นในตัวเอง กล้าคิดและกล้าตัดสินใจด้วยตนเอง จึงน่าจะขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเพียงบางเรื่องหรือไม่ปรึกษาเลย

กล่าวโดยสรุปแล้ว รายได้ของครอบครัวของผู้เป็นบุตรมีความสัมพันธ์กับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาน้อยมาก คือ พบความสัมพันธ์ดังกล่าวเฉพาะในกลุ่มผู้ตอบที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดาที่อยู่ในเขตเมือง เท่านั้น

ตารางที่ 20 ร้อยละของบุตรที่ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา จำแนกตามประเภทของการอยู่อาศัย รายได้ของครอบครัว และเขตที่อยู่อาศัย

	ชนบท			เมือง			กรุงเทพมหานคร			รวม
	3,000	3,001-11,001	11,001+	3,000	3,001-11,001	11,001+	3,000	3,001-11,001	11,001+	
การขอคำปรึกษาจากบิดามารดา	หรือต่ำกว่า 11,000			หรือต่ำกว่า 11,000			หรือต่ำกว่า 11,000			
ก. อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา										
ปรึกษาเป็นประจำ	32.0	27.1	34.8	15.8*	28.0	19.7	30.0*	20.5	21.3	26.0
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	49.7	52.1	30.4	36.8	42.0	53.9	50.0	46.2	50.0	48.6
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	18.4	20.8	34.8	47.4	30.0	26.3	20.0*	33.3	28.7	25.5
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	(147)	(96)	(23)	(19)	(50)	(76)	(10)	(39)	(94)	(554)
	$\chi^2=5.03$ P=0.28			$\chi^2=4.98$ P=0.29			$\chi^2=0.96$ P=0.91			
ข. ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา										
ปรึกษาเป็นประจำ	15.4	13.7	17.5	6.1*	7.8	10.5	10.0*	12.3	10.2	12.5
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	57.2	59.7	51.3	24.5	52.4	48.8	43.3	53.7	46.5	52.9
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	27.3	26.6	31.3	69.4	39.8	40.7	46.7	33.9	43.3	34.6
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
จำนวน	(421)	(263)	(80)	(49)	(166)	(162)	(30)	(227)	(187)	(1585)
	$\chi^2=1.94$ P=0.75			$\chi^2=15.74$ P=0.00			$\chi^2=4.69$ P=0.32			

หมายเหตุ : * มีจำนวนตัวอย่างน้อยกว่า 5 ราย

2.3 การเป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัว

ตารางที่ 21 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัวของบุตรซึ่งเป็นผู้ตอบกับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าในกลุ่มผู้ตอบที่อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดานั้น การเป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัวของบุตร ไม่ส่งผลให้เกิดความแตกต่างในการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา กล่าวคือ ผู้ตอบที่เป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัว ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับผู้ตอบที่ไม่ได้เป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัว เช่น ผู้ตอบที่ตนเองเป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัว มีสัดส่วนผู้ที่ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นประจำ ใกล้เคียงกับผู้ตอบที่คู่สมรสเป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัว (ร้อยละ 23.5 เปรียบเทียบกับ ร้อยละ 25.0) และในทำนองเดียวกันผู้ตอบที่ตนเองเป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัว มีสัดส่วนผู้ที่ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นบางครั้ง ใกล้เคียงกับผู้ตอบที่คู่สมรสเป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัว (ร้อยละ 53.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 47.6) แสดงว่า ภาวะการอยู่อาศัยร่วมกันกับบิดามารดา ทำให้เกิดความใกล้ชิดและมีความสำคัญต่อการขอคำปรึกษาหรือกับบิดามารดามากกว่าการเป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัวของผู้เป็นบุตร

สำหรับผู้ตอบที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา พบว่า การเป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัวของบุตรมีความสัมพันธ์กับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ผู้ตอบที่เป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัวและผู้ตอบที่ไม่ได้เป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัว ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาไม่แตกต่างกันมาก แต่มีแนวโน้มว่า ผู้ตอบที่ไม่ได้เป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัว ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ตอบที่เป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัว กล่าวคือ ผู้ตอบที่คู่สมรส ตนเองและคู่สมรส และสมาชิกอื่นเป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัว มีสัดส่วนผู้ที่ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นประจำ ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 15.2 ร้อยละ 13.5 ร้อยละ 13.4 ตามลำดับ) ซึ่งสัดส่วนนั้นสูงกว่าผู้ตอบที่ตนเองเป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัว (ร้อยละ 7.4) แสดงให้เห็นว่า บุตรที่เป็นกำลังสำคัญในครอบครัว หรือทำหน้าที่หลักในการหาเลี้ยงครอบครัว น่าจะเป็นผู้ที่มิชอบทบทวนและมีอำนาจในการตัดสินใจในภายในครอบครัว รวมทั้งเป็นผู้ที่ให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำแก่สมาชิกในครอบครัวมากกว่าขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากผู้อื่น

กล่าวโดยสรุปแล้ว การเป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัวของบุตรมีความสัมพันธ์กับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะในกลุ่มผู้ตอบที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา และไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่มีแนวโน้มว่า บุตรที่ไม่ได้เป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัว ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนที่สูงกว่าบุตรที่เป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัว

ตารางที่ 21 ร้อยละของบุตรที่ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา จำแนกตามประเภทของการอยู่อาศัยกับบิดามารดา และการเป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัว

การขอคำปรึกษา จากบิดามารดา	การเป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัว*				รวม
	ตนเอง	คู่สมรส	ตนเองและคู่สมรส	สมาชิกคนอื่น	
ก. อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา					
ปรึกษาเป็นประจำ	23.5	25.0	22.7	27.6	25.8
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	53.1	47.6	49.3	47.7	48.8
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	23.5	27.4	28.0	24.7	25.3
รวม	100.0(98)	100.0(84)	100.0(75)	100.0(304)	100.0(561)
		$\chi^2=1.91$		P=0.93	
ข. ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา					
ปรึกษาเป็นประจำ	7.4	15.2	13.5	13.4	12.5
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	51.9	53.6	54.0	50.2	52.8
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	40.7	31.2	32.5	36.4	34.6
รวม	100.0(376)	100.0(468)	100.0(511)	100.0(247)	100.0(1602)
		$\chi^2=17.94$		P=0.01	

หมายเหตุ: * ไม่คุมด้วยตัวแปรเขตที่อยู่อาศัย เนื่องจากเมื่อนำเขตที่อยู่อาศัยเข้ามาเป็นตัวแปรควบคุมแล้วความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นใหม่ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก

2.4 ความเป็นเจ้าของทรัพย์สิน

ผลการศึกษาในตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า ความเป็นเจ้าของทรัพย์สินของบุตร มีความสัมพันธ์กับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะกลุ่มผู้ตอบที่อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดาที่อยู่ในเขตเมือง เท่านั้น และไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่มีแนวโน้มว่า ผู้ตอบที่มีทรัพย์สินน้อยจะขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ตอบที่มีทรัพย์สินมาก กล่าวคือ ในเขตเมือง ผู้ตอบที่ไม่มีทรัพย์สิน มีสัดส่วนผู้ที่ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นประจำสูงกว่า (ร้อยละ 32.1) ผู้ตอบที่มีทรัพย์สิน 1 อย่าง (ร้อยละ 26.1) ผู้ตอบที่มีทรัพย์สินมากกว่า 2 อย่างขึ้นไป (ร้อยละ 20.4) และสัดส่วนต่ำสุดคือ ผู้ตอบที่มีทรัพย์สิน 2 อย่าง (ร้อยละ 16.3) ตรงกันข้าม ผู้ตอบที่มีทรัพย์สินมาก มีแนวโน้มขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่องในสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ตอบที่มีทรัพย์สินน้อย คือ ในเขตเมือง ผู้ตอบที่มีทรัพย์สิน 2 อย่าง และผู้ตอบที่มีทรัพย์สินมากกว่า 2 อย่างขึ้นไป ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นบางเรื่องในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน (คือร้อยละ 65.3 และร้อยละ 51.0) ซึ่งสัดส่วนนั้นสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับร้อยละ 26.1 และร้อยละ 28.6 ในกลุ่มผู้ตอบที่มีทรัพย์สิน 1 อย่าง และผู้ตอบที่ไม่มีทรัพย์สิน ตามลำดับ

การที่บุตรมีทรัพย์สินน้อย มีแนวโน้มขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำ ขณะที่บุตรมีทรัพย์สินมาก ขอคำปรึกษาเป็นบางเรื่อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุตรที่มีทรัพย์สินน้อยไม่มีกำลังทรัพย์หรือความสามารถทางเศรษฐกิจเพียงพอ มีความเป็นอยู่ฝืดเคือง ค้อยการศึกษา มีการพบปะหรือคบค้าสมาคมกับบุคคลอื่นน้อย เมื่อเกิดปัญหาต่างๆ ขึ้น จึงมักจะขอคำปรึกษาจากบิดามารดา ซึ่งเป็นผู้ที่ผูกพันและใกล้ชิดมากกว่าบุคคลอื่น ขณะที่บุตรมีทรัพย์สินมาก มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี มีการพบปะหรือคบค้าสมาคมกับคนจำนวนมาก เมื่อเกิดปัญหาต่างๆ ขึ้นก็จะมีทางเลือกมากกว่าโดยขอคำปรึกษาจากบุคคลอื่น หรือปรึกษาบิดามารดาเป็นบางเรื่อง เท่านั้น ส่วนผู้ตอบที่อยู่ในเขตชนบทและเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าแบบแผนความสัมพันธ์มีทิศทางไม่ชัดเจนนัก เช่น ในเขตชนบท ผู้ตอบที่มีทรัพย์สิน 1 อย่าง ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนสูงที่สุด (ร้อยละ 52.6) รองลงมา คือ ผู้ตอบที่มีทรัพย์สิน 2 อย่าง (ร้อยละ 35.1) และผู้ตอบที่มีทรัพย์สินมากกว่า 2 อย่างขึ้นไป (ร้อยละ 21.1) ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นประจำ ซึ่งลักษณะความสัมพันธ์ที่พบนี้ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับในกลุ่มผู้ตอบที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นเจ้าของทรัพย์สินของบุตรกับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ความเป็นเจ้าของทรัพย์สินของบุตรไม่มีผลต่อการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา โดยพบว่า ในทุกเขตที่อยู่อาศัย ผู้ตอบที่มีทรัพย์สิน

จำนวนที่แตกต่างกันขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เช่น ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบที่ไม่มีทรัพย์สิน (ร้อยละ 12.3) ผู้ตอบที่มีทรัพย์สิน 1 อย่าง (ร้อยละ 11.9) ผู้ตอบที่มีทรัพย์สิน 2 อย่าง (ร้อยละ 15.0) ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน แต่สัดส่วนนั้นสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับร้อยละ 7.9 ของผู้ตอบที่มีทรัพย์สิน 2 อย่างขึ้นไป ที่ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาเป็นประจำ ในทำนองเดียวกับในเขตชนบท ผู้ตอบที่มีทรัพย์สิน 1 อย่าง (ร้อยละ 16.9) ผู้ตอบที่มีทรัพย์สินมากกว่า 2 อย่างขึ้นไป (ร้อยละ 15.2) ผู้ตอบที่มีทรัพย์สิน 2 อย่าง (ร้อยละ 14.5) ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่องในสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันนัก

ผลการศึกษาในส่วนนี้จึงทำให้เห็นว่า ความเป็นเจ้าของทรัพย์สินของบุตรมีผลต่อการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาน้อยมาก คือ เฉพาะในกลุ่มผู้ตอบที่อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดาที่อยู่ในเขตเมืองเท่านั้น โดยมีแนวโน้มว่า บุตรที่มีทรัพย์สินน้อยขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำ ขณะที่บุตรที่มีทรัพย์สินมากขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่อง

ตารางที่ 22 ร้อยละของบุตรที่การขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา จำแนกตามประเภทของการอยู่อาศัยกับบิดามารดา ความเป็นเจ้าของทรัพย์สิน และเขตที่อยู่อาศัย

เขตที่อยู่อาศัย / การขอ คำปรึกษาจากบิดามารดา	ความเป็นเจ้าของทรัพย์สิน**				รวม
	ไม่มี	มี 1 อย่าง	มี 2 อย่าง	2 อย่าง+	
ก. อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา					
ชนบท					
ปรึกษาเป็นประจำ	33.3*	52.6	35.1	21.1	30.3
ปรึกษาเป็นบางครั้ง	66.7*	26.3	46.6	55.3	49.1
ไม่คอยได้ปรึกษา	-	21.1*	18.3	23.7	20.6
รวม	100.0(3)	100.0(19)	100.0(131)	100.0(114)	100.0(267)
		$\chi^2=12.08$	$P=0.06$		
เมือง					
ปรึกษาเป็นประจำ	32.1	26.1	16.3	20.4	22.1
ปรึกษาเป็นบางครั้ง	28.6	26.1	65.3	51.0	47.7
ไม่คอยได้ปรึกษา	39.3	47.8	18.4	28.6	30.2
รวม	100.0(28)	100.0(23)	100.0(49)	100.0(49)	100.0(149)
		$\chi^2=15.39$	$P=0.02$		
กรุงเทพมหานคร					
ปรึกษาเป็นประจำ	20.6	14.3*	24.6	20.6	21.2
ปรึกษาเป็นบางครั้ง	52.9	52.4	43.9	52.9	49.3
ไม่คอยได้ปรึกษา	26.5	33.3	31.6	26.5	29.5
รวม	100.0(34)	100.0(21)	100.0(57)	100.0(34)	100.0(146)
		$\chi^2=1.75$	$P=0.94$		

หมายเหตุ: * มีจำนวนตัวอย่างน้อยกว่า 5 ราย

** หมายถึง ความเป็นเจ้าของบ้าน ที่ดินที่ปลูกบ้าน และที่ดินในครอบครอง

- ไม่มีจำนวนตัวอย่าง

ตารางที่ 22 (ต่อ)

เขตที่อยู่อาศัย / การขอ คำปรึกษาจากบิดามารดา	ความเป็นเจ้าของทรัพย์สิน**				รวม
	ไม่มี	มี 1 อย่าง	มี 2 อย่าง	2 อย่าง+	
ข. ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา					
ชนบท					
ปรึกษาเป็นประจำ	13.3*	16.9	14.5	15.2	15.1
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	40.0	52.5	57.0	58.7	57.3
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	46.7	30.5	28.5	26.0	27.6
รวม	100.0(15)	100.0(59)	100.0(242)	100.0(453)	100.0(769)
		$\chi^2=4.04$	$P=0.67$		
เมือง					
ปรึกษาเป็นประจำ	9.2	5.9	15.2	8.1	8.9
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	45.4	56.5	43.5	43.4	47.1
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	45.4	37.6	41.3	48.5	44.0
รวม	100.0(152)	100.0(85)	100.0(46)	100.0(99)	100.0(382)
		$\chi^2=6.49$	$P=0.37$		
กรุงเทพมหานคร					
ปรึกษาเป็นประจำ	12.3	11.9	15.0	7.9	11.5
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	54.2	42.6	42.5	50.5	49.8
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	33.5	45.5	42.5	41.6	38.8
รวม	100.0(212)	100.0(101)	100.0(40)	100.0(101)	100.0(454)
		$\chi^2=7.09$	$P=0.31$		

หมายเหตุ: * มีจำนวนตัวอย่างน้อยกว่า 5 ราย

** หมายถึง ความเป็นเจ้าของบ้าน ที่ดินที่ปลูกบ้าน และที่ดินในครอบครอง

2.5 ระดับการศึกษา

ผลการศึกษาในตารางที่ 23 ปรากฏว่า ระดับการศึกษาของบุตรไม่มีความสัมพันธ์กับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ในกลุ่มผู้ที่อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดานั้น พบว่า มีผู้ตอบที่ไม่ได้เรียนหนังสือจำนวนน้อยมาก ดังนั้นจึงนำมาวิเคราะห์รวมกับผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา) แต่โดยรวมแล้ว ผู้ตอบที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาไม่แตกต่างกันนัก และแบบแผนความสัมพันธ์ที่พบก็ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่น ในเขตชนบท ผู้ตอบที่อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดาที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 38.5 ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำ ซึ่งสัดส่วนนั้นสูงกว่าผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 30.6 เปรียบเทียบกับร้อยละ 29.8 ตามลำดับ) ขณะที่ในเขตเมือง ผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีสัดส่วนผู้ที่ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำสูงกว่า (ร้อยละ 24.2) ผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 21.7) และผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 19.5)

นอกจากนี้ยังพบว่า ในเขตเมืองและเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบที่มีระดับการศึกษาสูง มีสัดส่วนผู้ที่ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่องสูงกว่าผู้ตอบที่มีระดับการศึกษาต่ำ กล่าวคือ ในเขตเมือง ผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 56.5 ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่อง และสัดส่วนค่อยๆ ลดลงเป็นร้อยละ 34.1 ในกลุ่มผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา และในทำนองเดียวกันในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 57.4 ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นบางเรื่อง และในกลุ่มผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 33.3 ขอคำปรึกษาในลักษณะดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม เมื่อทดสอบด้วยค่าไคสแควร์แล้ว พบว่า ระดับการศึกษาของบุตรไม่มีความสัมพันธ์กับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาในกลุ่มผู้ที่อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา

สำหรับในกลุ่มผู้ตอบที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดานั้น พบว่า แบบแผนความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำและเป็นบางเรื่องไม่ชัดเจนนัก เช่น ในเขตชนบท ผู้ตอบที่ไม่ได้เรียนหนังสือ มีสัดส่วนผู้ที่ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำสูงกว่า (ร้อยละ 22.2) ผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 15.2) ซึ่งสัดส่วนนี้มากกว่ากลุ่มผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี และผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา แต่ทั้งสองกรณีนี้มีจำนวนตัวอย่างน้อยกว่า 5 ราย ขณะที่ในเขตเมือง ผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับมัธยม

ศึกษา ร้อยละ 11.0 ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำ ซึ่งสัดส่วนนั้นสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา และผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดาเป็นประจำในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 8.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 8.0) และพบว่า ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีสัดส่วนของผู้ที่ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาสูงกว่า (ร้อยละ 42.8) ผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 33.3) และสัดส่วนต่ำสุด คือ ผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 32.4) ขณะที่ในเขตชนบท ผู้ตอบที่ไม่ได้เรียนหนังสือ ผู้ตอบที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 28.6 ร้อยละ 28.0 ร้อยละ 25.6 และร้อยละ 20.0 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นว่า ผู้ตอบทุกระดับการศึกษาที่อยู่ในเขตเมืองและเขตกรุงเทพมหานคร มีสัดส่วนของผู้ที่ไม่ค่อยได้ขอคำปรึกษาจากบิดามารดาสูงกว่าผู้ตอบที่อยู่ในเขตชนบท อาจเนื่องมาจากบุตรที่อยู่ในเขตชนบท มักพักอาศัยอยู่ใกล้กับบิดามารดาจึงสามารถเดินทางมาพบปะหรือติดต่อกับบิดามารดามากกว่าบุตรที่อยู่ในเขตเมืองหรือเขตกรุงเทพมหานคร จึงใกล้ชิดกับบิดามารดาและขอคำปรึกษาบิดามารดาได้บ่อยครั้งมากกว่า

กล่าวโดยสรุปคือ ตัวแปรระดับการศึกษาของบุตร มีผลทำให้เกิดความแตกต่างในการขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา แต่ความแตกต่างนั้นไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่มผู้ตอบที่อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา และกลุ่มผู้ตอบที่ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา แต่แบบแผนความสัมพันธ์ที่พบมีทิศทางไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

ตารางที่ 23 ร้อยละของบุตรที่ขอคำปรึกษาหรือคำแนะนำจากบิดามารดา จำแนกตาม
ประเภทของการอยู่อาศัย ระดับการศึกษา และเขตที่อยู่อาศัย

เขตที่อยู่อาศัย / การขอ คำปรึกษาจากบิดามารดา	ระดับการศึกษา			รวม
	ประถม**	มัธยม	ปริญญาตรีและสูงกว่า	
ก. อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา				
ชนบท				
ปรึกษาเป็นประจำ	29.8	30.6	38.5	30.3
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	49.1	55.6	30.8*	49.1
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	21.1	13.9	30.8*	20.6
รวม	100.0(218)	100.0(36)	100.0(13)	100.0(267)
		$\chi^2=10.65$	P=0.10	
เมือง				
ปรึกษาเป็นประจำ	19.5	24.2	21.7	22.1
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	34.1	50.0	56.5	47.7
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	46.3	25.8	21.7	30.2
รวม	100.0(41)	100.0(62)	100.0(46)	100.0(149)
		$\chi^2=9.19$	P=0.16	
กรุงเทพมหานคร				
ปรึกษาเป็นประจำ	17.9	24.5	20.4	21.2
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	33.3	52.8	57.4	49.3
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	48.7	22.6	22.2	29.5
รวม	100.0(39)	100.0(53)	100.0(54)	100.0(146)
		$\chi^2=11.85$	P=0.07	

หมายเหตุ: * มีจำนวนตัวอย่างน้อยกว่า 5 ราย

** รวมผู้ตอบที่ไม่ได้เรียนหนังสือ

ตารางที่ 23 (ต่อ)

เขตที่อยู่อาศัย / การขอ คำปรึกษาจากบิดามารดา	ระดับการศึกษา				รวม
	ไม่ได้เรียน	ประถม	มัธยม	ปริญญาตรีและสูงกว่า	
ข. ไม่ได้อยู่บ้านเดียวกับบิดาและ/หรือมารดา					
ชนบท					
ปรึกษาเป็นประจำ	22.2	15.2	4.7*	13.3*	15.1
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	49.2	56.9	69.8	66.7	57.3
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	28.6	28.0	25.6	20.0	27.6
รวม	100.0(63)	100.0(633)	100.0(43)	100.0(30)	100.0(769)
			$\chi^2=8.40$	P=0.21	
เมือง					
ปรึกษาเป็นประจำ	-	8.2	11.0	8.0	8.9
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	20.0*	44.7	44.1	56.0	47.1
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	80.0*	47.2	44.9	36.0	44.0
รวม	100.0(5)	100.0(159)	100.0(118)	100.0(100)	100.0(382)
			$\chi^2=7.43$	P=0.28	
กรุงเทพมหานคร					
ปรึกษาเป็นประจำ	20.0*	9.5	9.3	21.1	11.5
ปรึกษาเป็นบางเรื่อง	40.0*	47.7	57.4	46.5	49.7
ไม่ค่อยได้ปรึกษา	40.0*	42.8	33.3	32.4	38.9
รวม	100.0(10)	100.0(264)	100.0(108)	100.0(71)	100.0(453)
			$\chi^2=12.29$	P=0.06	

หมายเหตุ : * มีจำนวนตัวอย่างน้อยกว่า 5 ราย

- ไม่มีจำนวนตัวอย่าง